

π. Δημήτριος Μπόκος: Ανέστη Αυτεξουσίως

/ Γνώμες

Η λαμπροφόρος ημέρα της Αναστάσεως είναι το κέντρο του ετήσιου εορτολογικού εκκλησιαστικού κύκλου.

Από **το Πάσχα** καθορίζεται η τάξη (το τυπικό) για τις ακολουθίες όλου του χρόνου με την εναλλαγή των οκτώ ήχων (Οκτώηχος-Παρακλητική). Από την ημέρα αυτή ξεκινάει και το πρόγραμμα των ευαγγελικών και αποστολικών αναγνωσμάτων, που διαβάζονται καθ' όλη τη διάρκεια του λειτουργικού έτους. Η έναρξή τους γίνεται με το κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο και με τις Πράξεις των Αποστόλων.

Στο αναστάσιμο λοιπόν ανάγνωσμα της πασχαλινής Λειτουργίας ο ευαγγελιστής Ιωάννης διακηρύττει τη θεότητα του **Ιησού Χριστού**, που τον ονομάζει και Λόγο του Θεού. **«Και Θεός ην ο Λόγος»**. Ως Θεός ο Χριστός φέρει μέσα του τη ζωή, είναι ο ίδιος πηγή της ζωής, δεν παίρνει ζωή από αλλού. **«Εν αὐτῷ ζωὴ ἦν»**. Ταυτόχρονα είναι **«το φως το αληθινόν»**, το οποίο «*φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον*». Είναι αυτοφώς, δεν έχει ανάγκη να λαμβάνει φως από άλλη πηγή. Γι' αυτό και αποκαλεί απερίφραστα τον εαυτό του ζωή και φως. **«Εγώ ειμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ, ...ἐγώ ειμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου»**

(Ιω. **1**, 1-9. **11**, 25. **8**, 12).

Αυτός λοιπόν ο **Θεός Λόγος** έλαβε σάρκα, έγινε άνθρωπος όπως εμείς και «εσκήνωσεν εν ημίν»(Ιω. **1**, 14).Σκηνωμά του και οίκος του έγινε η ανθρώπινη φύση του. Συναναστράφηκε μαζί μας, προσφέρθηκε θυσία υπέρ ημών στον Σταυρό, απέθανε και ετάφη. Αλλά πώς ήταν δυνατόν να παραμείνει για πάντα στον θάνατο η αληθινή ζωή, το αληθινό φως στο σκοτάδι; «Ουκ ην δυνατόν κρατείσθαι υπό της φθοράς τον αρχηγόν της ζωής»(αγ. Βασίλειος).Γι' αυτό και αναστήθηκε «εν δυνάμει και δόξη θεϊκή»(αγ. Γρηγόριος Παλαμάς).Όντας ο ίδιος αυτοζωή και αυτοφώς, **«ανέστη αυτεξουσίως ως Θεός, ...εξηγέρθη εκ νεκρών ως παντοδύναμος, ...σκυλεύσας τον θάνατον».**Η ζωή συντρίβει τον θάνατο, το φως νικά το σκοτάδι. Είναι εύλογη η απορία του αγγέλου προς τις Μυροφόρες: «Τί ζητείτε τον ζώντα μετά των νεκρών; Τί θρηνείτε τον άφθαρτον ως εν φθορά;» Τί δουλειά έχει με τους νεκρούς αυτός που εξουσιάζει τη ζωή και τον θάνατο; «Ανέστη αυτεξουσίως», διότι «ζώντων και νεκρών κυριεύει»(πρβλ. Ρωμ. **14**, 9).Τα πάντα, ακόμα και ο θάνατος, υποτάσσονται σ' αυτόν.

Συνεπώς ο Χριστός δεν χρειαζόταν καμιά έξωθεν δύναμη για να αναστηθεί. Το λεγόμενο στο Ευαγγέλιο ότι ο Θεός Πατήρ ανέστησε τον Υιό του και «ήγειρεν αυτόν εκ νεκρών»(Πραξ. **13**, 30),είναι ταυτόσημο με την έκφραση ότι ο Χριστός **ανέστησε τον εαυτό του**, αναστήθηκε αυτεξουσίως, αφ'εαυτού. Τα τρία πρόσωπα του τριαδικού Θεού ενεργούν με μία ενέργεια. Τα πάντα γίνονται από τον Πατέρα διά του Υιού εν Αγίω Πνεύματι. Είτε πούμε ότι ο Θεός Πατήρ ανέστησε τον Χριστό, είτε ότι ο Χριστός αναστήθηκε από μόνος του, με τη δική του δύναμη, **είναι ένα και το αυτό.**

Ως Θεός λοιπόν ο Χριστός, όντας ο ίδιος φως και ζωή, ανασταίνει με τη θεία του φύση και δύναμη το σώμα του, που πριν από τη σταύρωση ήταν φθαρτό σαν το δικό μας. «Μετά δε την ανάστασιν»,**αυτός ο ίδιος**«εκ του μνημείου **τούτο θεϊκή δυνάμει ανέστησεν**», αφού πρώτα το αλλοίωσε, το μετέτρεψε από φθαρτό σε πνευματικό (άγ. Συμεών ο Νέος Θεολόγος).

Έγινε έτσι «πρωτότοκος εκ των νεκρών» και «απαρχή των κεκοιμημένων»,για να μας δείξει και να μας βεβαιώσει τί μέλλει γενέσθαι και με μας, ότι δηλαδή «όμοιοι αυτώ εσόμεθα»(Κολ. **1**, 18. Α' Κορ. **15**, 20. Α' Ιω. **3**, 2).

Χριστός ανέστη! Χρόνια πολλά! Καλή Διακαινήσιμη εβδομάδα